

هیستومورفولوژی پیوند بافت تازه تخدمان موش‌های نژاد بالبسی در عضلات ناحیه پشتی

چکیده:

مقدمه و هدف: تا به حال روش‌های مختلفی جهت حفظ قابلیت باروری در دختران و زنان جوان مبتلا به سرطان مورد توجه قرار گرفته‌اند. یکی از شاخص‌ترین این روش‌ها پیوند بافت تخدمان می‌باشد. با وجود موفقیت نسبی این روش، بحث‌های گوناگونی در خصوص مکان مناسب پیوند و روش‌های مختلف انجام پیوند وجود دارد. مطالعه حاضر به منظور بررسی هیستومورفولوژیک پیوند بافت تاره تخدمان به دو روش داخل عضلانی و ما بین عضلانی در موش‌های نژاد بالبسی انجام شد.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه تجربی که در سال ۱۳۸۸ در دانشگاه علوم پزشکی همدان انجام شد، پیوند بافت تازه تخدمان در تعداد ۲۰ سر از موش‌های ۶ هفته‌ای ماده نژاد بالبسی که در ۱۴-۱۲ روزگی تخدمان آنها برداشته شده بود، به دو روش داخل عضلانی و ما بین عضلانی در عضلات ناحیه پشتی صورت پذیرفت. از تخدمان موش‌های ماده ۱۲-۱۴ روز به عنوان بافت پیوندی استفاده شد. موش‌های دریافت کننده پیوند به مدت ۴ هفته به صورت یک روز در میان یک واحد هورمون محرك فولیکولی به صورت داخل صفاتی دریافت کردند. در پایان هفته دهم تمامی موش‌های دریافت کننده پیوند کشته شده و بافت تخدمان پیوندی خارج گردید. کلیه نمونه‌ها جهت بررسی و ضعیت رگزایی و ماندگاری فولیکول‌ها مورد بررسی قرار گرفتند. داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از نرم‌افزار SPSS و آزمون آماری تی مستقل تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها: در گروه پیوند بین عضلانی کلیه پیوندهای بافت تازه تخدمان دژنره شدند و هیچ رگزایی جدیدی مشاهده نشد. در گروه پیوند داخل عضلانی به غیر از ۲ مورد رد پیوند، در مقاطع تهیه شده علی‌رغم آن که در برخی مناطق بافت پیوندی نقاط نکروتیک کوچک مشاهده شد، لیکن بیشتر بافت تخدمانی از نظر ظاهری سالم بود و در داخل آن فولیکول‌های ابتدایی و فولیکول‌های اولیه، ثانویه و آنتراول مشاهده شد. به غیر از کاهش معنی‌دار در تعداد فولیکول‌ها و اندازه کوچکتر فولیکول‌ها در بافت پیوندی در مقایسه با گروه کنترل ($p < 0.05$)، تفاوتی عمده دیگری در مورفولوژی، هیستولوژی و روند بلوغ فولیکول‌ها در میان تخدمان‌های پیوندی و گروه کنترل وجود نداشت.

نتیجه‌گیری: پیوند بافت تازه تخدمان در داخل عضلات ناحیه پشتی بدون نیاز به پایه عروقی، دارای قابلیت رگزایی جدید، بقای مناسب فولیکول‌های ابتدایی و تکامل طبیعی و قابل توجه فولیکول‌های در حال رشد می‌باشد. دژنره شدن کلیه بافت‌های پیوندی در گروه پیوند ما بین عضلانی نشان‌گر نامناسب بودن این مکان جهت انجام پیوند است.

واژه‌های کلیدی: بافت تخدمان، پیوند، موش، عضله ناحیه پشتی

ایرج امیری*

ناهید انواری**

امیر حسین مودب***

نیلوفر کاظمی سبزوار***

محمد کریمیان***

فرزاد فروزان فر***

*دکترای علوم تشرییع، دانشیار دانشگاه علوم پزشکی همدان، دانشکده پزشکی، گروه علوم تشرییع

دکترای پاتولوژی، استادیار دانشگاه علوم پزشکی همدان، دانشکده پزشکی، گروه پاتولوژی *دانشجوی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی همدان، دانشکده پزشکی

تاریخ وصول: ۱۳۸۹/۱۱/۱۶

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۹/۱۲/۱۷

مولف مسئول: ایرج امیری

amiri44@yahoo.com پست الکترونیکی:

مقدمه

باروری در زنان جوان و دخترانی است که تحت درمان‌های ضد سرطان قرار گرفته‌اند^(۳-۹). انجامات تخمک و انجامات جنین یکی از راه‌های حفظ باروری می‌باشد، لیکن استفاده از این روش حداقل نیازمند ۲ تا ۴ هفته زمان می‌باشد^(۱۰ و ۷). در انجامات تخمک، به منظور آزادسازی و جمع‌آوری اووسیت بالغ، نیاز به تزریق هورمون محرک رشد فولیکول‌ها^(۱) می‌باشد که در زنان با تومورهای متأثر از هورمون، چندان مناسب نیست^(۸ و ۷). جا به جایی تخدمان روش دیگری است که جهت حفظ باروری در دختران جوان مورد استفاده قرار می‌گیرد و با درجه‌اتی از موفقیت نیز همراه می‌باشد^(۶). درمان با گونادوتروپین‌ها و بلوغ آزمایشگاهی تخمک از روش‌های مهم دیگری می‌باشد که امروزه جهت حفظ قابلیت باروری این بیماران پیشنهاد شده‌اند^(۱۲ و ۱۱). هرچند که استفاده از روش‌های فوق تاکنون با موفقیت کامل همراه نشده است. یکی دیگر از روش‌های مهم در این زمینه پیوند تخدمان است که علی‌رغم دشواری‌های عملی و ملاحظات اخلاقی همچنان حجم گستردگی از پژوهش‌های مرتبط با حفظ قابلیت باروری در بیماران تحت درمان سرطان را به خود اختصاص داده است^(۱۳-۲۰). به طور مثال در مطالعه اکتای و همکاران^(۲) (۲۰۰۰) رشد فولیکول‌های بدبو انسانی به سمت مرحله آنتراول پس از پیوند در موش بررسی شده‌اند. محل انجام پیوند در زیر کپسول کلیه

افزایش میزان شیوع سرطان در کودکان و نوجوانان سبب ایجاد طیف خاصی از جمعیت با نیازمندهای بهداشتی ویژه شده است. درمان‌های جدید سرطان به کمک شیمی درمانی و پرتو درمانی نه تنها افزایش طول زندگی، بلکه بهبود کیفیت زندگی را نیز هدف قرار داده‌اند. هر چند امروزه تعداد نجات یافته‌گان از بیماری مهلك سرطان به طور قابل توجهی افزایش یافته‌اند، اما دشواری‌های پیش روی آنان در زندگی فردی و اجتماعی سبب کاهش کیفیت زندگی آنان می‌گردد^(۱۰ و ۱). رادیوتراپی یک جزء کلیدی در درمان بدخیمی‌های دوران کودکی می‌باشد و به دلیل طیف عوارض کوتاه مدت و طولانی مدت (حاد و مزمن) نیازمند مراقبت‌های ویژه می‌باشد. کاهش قابلیت باروری به ویژه در زنان جوان یکی از مشکلات بهداشتی متعاقب شیمی درمانی یا پرتو درمانی می‌باشد^(۳-۵). زنان جوانی که تحت پرتو درمانی قرار می‌گیرند، اغلب نیازمند اتخاذ روش‌های درمانی مناسب، پیش و پس از درمان جهت حفظ قابلیت باروری و بارداری سالم می‌باشند که به صورت مستقیم با کیفیت زندگی آنها مرتبط است. بی‌شک حفظ قابلیت باروری ضمن کاهش اضطراب، فشارهای روانی و افسردگی پس از درمان سرطان، سبب حفظ موقعیت خانوادگی و اجتماعی این افراد و ارتقای کیفیت زندگی در آنان خواهد شد. بررسی نتایج حاصل از مطالعه‌های گذشته نشان‌گر ضرورت شناسایی بیشتر روش‌های موجود در جهت حفظ

1-Follicular Stimulating Hormone(FSH)
2-Oktay et al

تحقیقات بر روی انتخاب بهترین محل جهت انجام پیوند، وضعیت خونرسانی و رگزدایی جدید، روند بلوغ فولیکول‌ها و بررسی وضعیت فولیکول‌های بدوی و در حال رشد پس از انجام پیوند متمرکز شده است(۱۸).

میزان ماندگاری بافت تخدمان پیوندی هم از جمله موضوعات مهم در دست بررسی می‌باشد. هدف از مطالعه حاضر بررسی وضعیت بافت تخدمان موش پس از پیوند به دو صورت داخل عضلانی و بین عضلانی در ناحیه پشتی موش بود.

مواد و روش‌ها

این مطالعه تجربی در سال ۱۳۸۸ پس از تأیید کمیته اخلاق در دانشگاه علوم پزشکی همدان بر روی موش‌های ماده از نژاد بالب سی انجام شد. حیوانات پس از خریداری از انسیستیو پاستور در قفس‌های استاندارد با دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد با دو سیکل تاریک و روشن ۱۲ ساعت نگهداری شدند. جهت آماده‌سازی موش‌های گروه دریافت کننده پیوند، موش‌های ۱۲ تا ۱۴ روزه از نژاد بالب سی پس از بیهوشی به کمک تزریق داخل صفاقی کتابیں هیدروکلرید مورد عمل جراحی قرار گرفته و تخدمان‌های آنها با استفاده از دو برش طولی در دو سوی ستون مهره‌ها خارج شد و پس از اتمام کار محل زخم بخیه زده شد. موش‌های فوق پس از پایان

موش‌ها بوده است و نتایج آن نشان دهنده بقای پیوند تخدمان انسانی در زیر کپسول کلیه موش‌ها و کارآمدی آن در مطالعه‌های مربوط به تکامل فولیکول‌های انسانی است(۱۹).

هم‌چنین در مطالعه پتروینزو و همکاران^(۲۰) که با هدف اصلی دست‌یابی به بارداری طبیعی در خرگوش‌هایی بوده است که تخدمان آنها به طور دو طرفه برداشته شده و پس از آن پیوند تخدمان آلوژنیک بدون پایه عروقی بر روی آنها انجام شد و ۳ ماه پس از انجام پیوند تمامی خرگوش‌ها با خرگوش‌های نر آمیزش داده شدند. همچنین سطوح استرادیول، پروژسترون، FSH و LH پس از انجام پیوند به صورت مداوم اندازه‌گیری شد که مقادیر آن‌ها نشانگر میزان زنده ماندن بافت پیوندی در تمامی تخدمان‌ها بوده است. براساس نتایج این مطالعه پیوند آلوژنیک ارتوتوپیک بدون پایه عروقی بافت تخدمان فارغ از ماهیت کامل یا برش یافته بافت پیوندی موجب حفظ قابلیت باروری و عملکرد هورمونی در کلیه نمونه‌های مطالعه شد(۲۰). همان‌طور که مطالعه‌های فوق و مطالعه‌های مشابه دیگر نشان می‌دهند، امکان پیوند بافت تازه تخدمان از اهدا کنندگان زنده و یا بیماران مرگ مغزی، انجام پیوند بافت منجمد تخدمان، خود بیمار، امکان استفاده از حیوانات آزمایشگاهی به عنوان نگهدارنده زنده بافت تخدمان، سبب گستردگی فراوان تحقیقات در این زمینه شده است. هم اکنون با توجه به گزارش مواردی از تولدات‌های زنده با استفاده از این روش،

1-Petroianu et al

مهره‌های کمری، باز شده و دو نیمه از یک تخدمان که از بدن موش‌های دهنده خارج شده بود، به صورت تازه به آنها پیوند زده شد.

جهت انجام پیوند یک نیمه از تخدمان به داخل عضلات پشتی سمت راست پیوند زده شد و نیمه دیگر در مابین عضلات ناحیه پشتی سمت چپ پیوند زده شد. پس از انجام پیوند، محل رخم بخیه زده شده، موش‌ها به هوش آمد و به داخل محفظه نگهداری انتقال یافته و به مدت ۸ هفته نگهداری شدند. لازم به ذکر است که کلیه اعمال جراحی و تزریقات تحت شرایط استریل انجام گردید.

جهت شمارش فولیکول‌ها در گروه کنترل از تخدمان موش‌های ۱۰ هفت‌های ماده استفاده شد. کلیه نمونه‌ها جهت بررسی وضعیت رگزایی و ماندگاری فولیکول‌ها مورد بررسی قرار گرفتند. از تخدمان‌هایی هم سن با تخدمان‌های پیوند شده به عنوان گروه کنترل استفاده شد. انتخاب موش‌ها جهت دریافت بافت تخدمان یا اهدا آن کاملاً به صورت تصادفی انجام شد. در مدت زمان ۸ هفته پس از انجام پیوند یک روز در میان یک واحد از هورمون محرک فولیکولی از نوع گونال اف ساخت شرکت سرونو ایتالیا به موش‌هایی که تحت عمل جراحی پیوند قرار گرفته بودند، به صورت داخل صفاقی با استفاده از سرنگ انسولین تزریق شد.

۸ هفته پس از انجام پیوند، موش‌های دریافت کننده پیوند کشته شده و تخدمان‌های پیوند زده شده به همراه مقداری از عضلات پشتی اطراف بریده و خارج شدند.

جراحی و به هوش آمدن به مدت ۲ هفته نگهداری شدند تا جهت دریافت تخدمان‌های پیوندی تازه آماده شوند. در این مدت موش‌ها در قفس‌های جداگانه نگهداری شده و به صورت روزانه به منظور ارزیابی روند بببود تحت بررسی قرار گرفتند.

موش‌های دهنده پیوند، موش‌های ماده از همان تزاد بودند که در محدوده سنی ۱۴ تا ۱۶ روز قرار داشتند. پس از این که به مدت یک هفته تحت شرایط مناسب از نظر غذا، درجه حرارت و رطوبت قرار گرفتند به طریقه جا به جایی مهره‌های گردن کشته شده و تخدمان‌های آنها خارج شد. جهت خارج‌سازی تخدمان‌ها پس از زدودن کامل موهای ناحیه پشت موش با استفاده از دو برش طولی در دو سوی ستون مهره‌ها و حدفاصل مهره‌های کمری امکان دسترسی به تخدمان‌های حیوان فراهم گشت. تخدمان‌ها با رعایت احتیاط کامل به منظور جلوگیری از آسیب احتمالی از بافت‌های اطراف جدا شدند. هر یک از تخدمان‌های این موش‌ها پس از انتقال به ظرف حاوی محلول سرم فیزیولوژی با استفاده از استریومیکروسکوپ المپیوس از بافت‌های اطراف جدا و به دو نیمه تقسیم شده و بلافاصله آماده پیوند به عضلات ناحیه پشتی موش‌هایی شدند، که جهت دریافت پیوند آماده بودند. تعداد ۲۰ سر از این موش‌هایی که برای دریافت پیوند آماده شده بودند بعد از دو هفته (یعنی در ۶ هفتگی) مجدداً بیهوش شده و ناحیه پشتی آنها در شرایط استریل با دو شکاف طولی در دو سوی ستون مهره‌ها و حدفاصل

یافته‌ها

بررسی بافت‌شناسی نمونه‌های به دست آمده از پیوند درون عضلانی بافت تخدمان نشان داد که در ۲ سر از موش‌هایی که عمل پیوند بافت تازه تخدمان بر روی آنها انجام شده بود بافت پیوندی به طور کامل دژنره شد. در بررسی بقیه نمونه‌ها در مواردی که تخدمان‌ها به صورت داخل عضلانی پیوند زده شده بودند در مقاطع تهیه شده علی‌رغم آن که در برخی مناطق بافت پیوندی نقاط نکروتیک کوچک مشاهده شد، لیکن بیشتر بافت تخدمانی از نظر ظاهری سالم بود و در داخل آن فولیکول‌های ابتدایی و فولیکول‌های اولیه، ثانویه و آنترال مشاهده شد (تصاویر ۱ و ۲).

در نمونه‌های فوق از نظر رگزایی و تشکیل عروق در ناحیه پیوندی بررسی‌های به عمل آمده نشان داد که در اکثر پیوندهای داخل عضلانی عروق خونی در مناطق بینابینی مشاهده شد، که این امر حاکی از موقفيت‌آمیز بودن پیوند و تشکیل عروق خونی جدید در ناحیه پیوندی می‌باشد.

جدول ۱ میانگین تعداد فولیکول‌هایی که پس از بررسی کلیه لامهای میکروسکوپی تهیه شده از گروه کنترل و گروه پیوند داخل عضلانی به دست آمد را نشان می‌دهد. نتایج حاصله برای تعداد فولیکول‌های بدوى، اولیه، ثانویه و آنترال نشان دهنده وجود اختلاف معنی‌دار آماری در میزان بقای فولیکول‌ها

به منظور بررسی وضعیت

هیستومورفولوژیک، قطعات خارج شده در فرمالین ۱۰ درصد فیکس شده و پس از رنگ‌آمیزی هماتوکسیلین و ائوزین از نظر رگزایی جدید در اطراف محل پیوند میزان ماندگاری فولیکول‌های بدوى و در حال رشد بررسی شدند.

از هر کدام از تخدمان‌های پیوند زده شده، مقاطع سریال به دست آمد و برای هر نمونه تعدادی لام تهیه شد و به طور متوسط برای هر تخدمان ۵ لام مورد بررسی قرار گرفت. در هر لام، تعداد فولیکول‌های بدوى و در حال رشد در سه فیلد میکروسکوپ شمارش شد، سپس میانگین آنها برای هر لام محاسبه شده و در نهایت، میانگین تعداد هر دسته از فولیکول‌ها در ۵ لام محاسبه شده و اعداد به دست آمده برای هر نمونه گزارش شدند(۱۹). تخدمان‌های کنترل نیز به دو نیمه مساوی تقسیم شده و مراحل آماده‌سازی جهت بررسی هیستومورفولوژیک با همان روش ذکر شده در بالا بر روی تخدمان‌ها انجام پذیرفت. تهیه مقاطع سریال و لام‌های مورد نیاز جهت شمارش تعداد فولیکول‌ها نیز با روش مشابه تخدمان‌های پیوندی صورت گرفت.

داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از نرم‌افزار SPSS^(۱) و آزمون‌های آماری تی مستقل^(۲) تجزیه و تحلیل شدند.

از نظر میزان رگزایی در تمامی نمونه‌های پیوندی در ناحیه حد واسط تخدمان پیوند زده شده و بافت عضلانی اطراف عروق خونی با میانگین $2/26 \pm 0/24$ مشاهده شد که با توجه به این که نمونه‌های کنترل بافت تخدمان خالص بودند، لذا از نظر آماری قابل مقایسه با گروه کنترل نبود.

بود. همان‌گونه که مشاهده می‌شود اگر چه تفاوت معنی‌داری بین دو گروه وجود دارد، لیکن از نظر کیفی وجود فولیکول‌های ابتدایی و در حال رشد حاکی از موفقیت آمیز بودن پیوند می‌باشد.

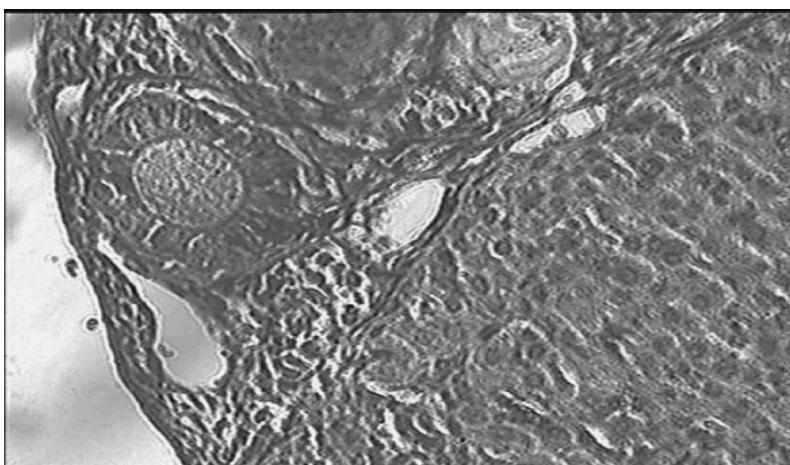
جدول ۲ تعداد فولیکول‌هایی که در فیلد پرقدرت^(۱) میکروسکوپ در گروه کنترل و گروه پیوند داخل عضلانی مشاهده شدند، را نشان می‌دهد که اختلاف معنی‌داری را نشان می‌دهد ($p < 0/05$).

جدول ۱: میانگین تعداد فولیکول‌های به دست آمده در مراحل مختلف در نمونه‌های بافت تخدمان پیوندی از نوع درون عضلانی با تخدمان‌های شاهد

مرحله تکاملی فولیکول	ابتدایی	اولیه	ثانویه	آنترا	سطح معنی‌داری	گروه
داخل عضلانی	180 ± 85	18 ± 10	11 ± 7	7 ± 4	$< 0/05$	تخدمان شاهد
تخدمان شاهد	270 ± 85	39 ± 17	34 ± 11	16 ± 6		

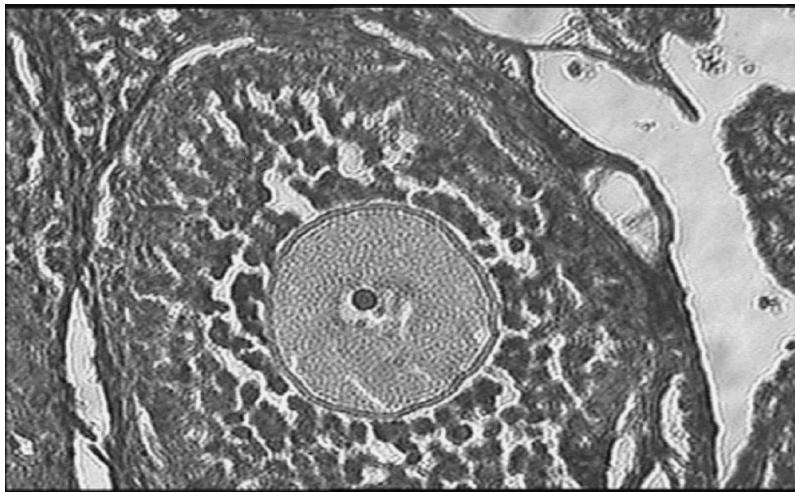
جدول ۲: مقایسه تعداد فولیکول‌های مشاهده شده در فیلد پرقدرت در گروه پیوند داخل عضلانی با تخدمان‌های شاهد

گروه	تعداد فولیکول	تعداد فیلد	متوسط تعداد فولیکول‌ها در هر فیلد	تعداد فولیکول‌ها
داخل عضلانی	۴۵	۰/۴۸	۰/۴۸	۱۶
تخدمان شاهد	۴۳	۲/۳	۰/۷۷	۸۷

تصویر ۱: نمایی از یک بافت پیوندی پس از رنگ آمیزی هماتوکسیلین - ائوزین با بزرگ نمایی ۱۰۰ برابر (میکروسکوپ المپیوس) که در آن فولیکول‌های اولیه مشاهده می‌شوند

1-High Power Field(HPF)

تصویر ۲: نمایی از یک بافت پیوندی پس از رنگ آمیزی هماتوکسیلین - انوزین با بزرگ نمایی ۴۰۰ برابر (میکروسکوپ المپیوس) که در آن یک فولیکول ثانویه مشاهده می شود

رگزایی جدید و ماندگاری فولیکول‌ها مشاهده شد که نشانگر مناسب بودن محل پیوند می‌باشد. در حالی که دژنره شدن کلیه بافت‌های تخدمان در پیوند ما بین عضلانی می‌تواند به علت نامناسب بودن مکان انجام پیوند و عدم وجود خونرسانی مناسب باشد. بر اساس مطالعه‌های انجام شده برقراری سریع جریان خون در مراحل اولیه انجام پیوند در تکامل بافت پیوندی حایز اهمیت است(۱۸). استفاده از بافت تخدمان ورقه ورقه شده یکی از راهکارهای کاهش میزان ایسکمی بافتی و افزایش تماس بافت پیوندی با محیط تأمین نیازهای بافتی آن است. همچنین استفاده از بافت تخدمان ورقه ورقه شده هرچند موجب آسیب فولیکول‌های بزرگ در اثر قطعه قطعه کردن می‌شود، اما با تسهیل تماس قسمت‌های مختلف بافت پیوندی با مجاور و برقراری گردش خون موجب افزایش ماندگاری بافت پیوندی می‌گردد. در پیوند تخدمان

بحث و نتیجه‌گیری

امروزه حفظ قدرت باروری در زنان جوانی که به دلیل ابتلا به سرطان تحت شیمی‌درمانی یا پرتو درمانی قرار می‌گیرند، بسیار مورد توجه می‌باشد. انتخاب بهترین محل جهت انجام پیوند تخدمان و توجه به میزان ماندگاری بافت تخدمان، وضعیت خونرسانی و ایجاد رگهای جدید و تکامل فولیکول‌ها پس از انجام پیوند از موضوعات مهمی است که در این زمینه مورد تحقیق می‌باشد(۱۴-۱۸). در پژوهش حاضر نیز وضعیت بافت تخدمان موش پس از پیوند به دو صورت داخل عضلانی و بین عضلانی در ناحیه پشتی موش مورد ارزیابی قرار گرفت.

در این تحقیق به غیر از دو مورد استحاله بافت تخدمانی در پیوندهای درون عضلانی که نشان دهنده رد پیوند به واسطه سلول‌های دفاعی بدن میزبان بود، در سایر بافت‌های پیوندی شواهدی از

به نظر می‌رسد علاوه بر ویژگی‌های ذکر شده مکانی که جهت انجام پیوند در نظر گرفته می‌شود باید به گونه‌ای باشد که کمترین عوارض جراحی را نیز بر جای نهاد. عضلات ناحیه پشتی با قابلیت دستررسی آسان و عوارض جراحی اندک ناحیه مناسبی جهت انجام پیوند به نظر می‌رسد. مطالعه حاضر نشان داد که انجام پیوند در عضلات ناحیه پشتی به صورت داخل عضلانی با درصد بالای بقای بافت پیوندی همراه است و در این مکان فولیکول‌های بافت پیوندی قابلیت تکامل خود را حفظ می‌نمایند. هرچند در این روش امکان لقاح طبیعی به علت محل پیوند وجود ندارد، اما امکان پایش نتایج پیوند، دستررسی به بافت پیوندی و دستیابی به اووسیت آسان‌تر از مکان‌های پیشنهاد شده در مطالعه‌های پیشین وجود دارد. ضمن آن که میزان بقای بافت پیوندی و تکامل فولیکول‌ها با مطالعه‌های پیشتر انجام شده در سایر مکان‌ها چندان متفاوت نمی‌باشد. به صورت کلی با توجه به تشابه این دو معیار در مطالعه‌های مختلف به نظر می‌رسد که در انجام پیوند توجه به سایر پارامترهای ذکر شده و همچنین وضعیت بیمار باید مورد توجه بیشتری قرار گیرد.

در مجموع این مطالعه نشان داد، هرچند پیوند بافت تخدان در داخل عضلات موجب آسیب به بافت تخدان و از دست رفتن تعدادی از فولیکول‌ها می‌گردد، اما استفاده از این روش می‌تواند موجب

انسانی با توجه به محدودیت بافت پیوندی و لزوم بهره‌برداری حداکثری، استفاده از روش بافت ورقه ورقه شده ضمن فرآهم آوردن امکان بقای بیشتر منابع چندگانه‌ای را برای دستیابی به اووسیت فراهم می‌آورد(۱۵ و ۱۶).

در مطالعه حاضر به منظور پیشگیری از تداخل استفاده از این روش‌ها در وضعیت رگزایی و ماندگاری بافت پیوندی ما بین عضلانی و درون عضلانی به جز کاهش اندازه بافت پیوندی با نصف کردن تخدان موش‌های سوری ماده از سایر روش‌ها استفاده نشد. در نمونه‌های فوق از نظر رگزایی و تشکیل عروق در ناحیه پیوندی بررسی‌های به عمل آمده نشان داد که در اکثر پیوندهای داخل عضلانی، عروق خونی در مناطق بینابینی مشاهده شد، که این امر حاکی از موفقیت آمیز بودن پیوند و تشکیل عروق خونی جدید در ناحیه پیوندی می‌باشد.

در مطالعه‌های مختلف مکان‌های مختلفی از قبیل؛ مزو-متريوم، بورس تخدانی، عضله ركتوس، فيموريالوله فالوپ، زير كپسول كلية و مابين عضلات برای انجام پیوند استفاده شده است(۲۰-۱۲). مکان پیوند باید به گونه‌ای باشد که میزان بقای بافت پیوندی در آن بالا باشد و تکامل فولیکول‌های بافت پیوندی در آن به خوبی صورت پذیرد، امکان پایش و بررسی نتایج پیوند، امکان تهیه اووسیت از بافت پیوندی و امکان تخم‌گذاری مداوم فراهم باشد.

فراهم آوردن امکان بقای بارداری در بیماران در
عرض خطر از دست دادن قابلیت باروری گردد.
انجام مطالعه‌های بیشتر در خصوص افزایش کارآبی
پیوند بافت تخدان توصیه شود.

تقدیر و تشکر

مجریان پژوهش از حسن نظر مجموعه
معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات
بهداشتی درمانی همدان که بستر لازم جهت انجام
مطالعه حاضر را فراهم ساختند، سپاس‌گزاری
می‌نمایند.

Histomorphological Evaluation of Fresh Ovarian Tissue Transplanted Into Back Muscles of Balb/C Mice

Amiri I^{*},
Anvari N^{**},
Moaddab AH^{***},
Kazemi Sabzevar N^{***},
Karimian M^{***},
Forozan Far F^{***}

* Associate Professor of Anatomy,
Department of Anatomy, Medicine
Faculty, Hamadan Medical Sciences
University, Hamadan, Iran

** Assistant Professor of Pathology,
Department of Pathology, Medicine
Faculty, Hamadan University of
Medical Sciences, Hamadan, Iran

*** Medical student, Medicine
Faculty, Hamadan University of
Medical Sciences, Hamadan, Iran

Received:05/02/2011

Accepted:07/03/2011

Corresponding Author: Amiri I
Email: amiri44@yahoo.com

ABSTRACT:

Introduction & objectives: Today, different methods for maintaining reproductive capability in young women with cancer are being considered. One of the most prominent of these methods is ovarian tissue transplant. Despite the relative success of this method, the appropriate location and methods of transplantation is still a matter of discussion. The present study evaluated the histomorphology of fresh ovarian tissue transplantation by two methods, inter muscular and intra muscular, in Balb/C mice.

Methods & Materials: The study was conducted at Hamedan University of Medical Sciences in 2009. Fresh ovarian tissues from 12-14 day old Balb/C mice were transplanted into back muscles of ovariectomized 6 week old Balb/C mice both intermuscularly and intramuscularly. All transplanted mice received intra-peritoneal injections of a unit of rFSH for 4 weeks, every other day. At the end of the tenth week, all transplant recipient mice were killed and the transplanted ovarian tissues were removed. All samples were assessed for the angiogenesis and viability of follicles. Data were analyzed using SPSS software, using independent t-test.

Results: In intermuscular transplanted group, the transplanted tissues were rejected in two cases. In the sections prepared from the other cases, in spite of the presence of some small necrotic areas, the majority of ovarian tissues had a healthy appearance within the primordial, primary, secondary and antral follicles. Apart from a significant reduction in the number of follicles and smaller size of follicles in the transplanted tissue in comparison with control group, no other major differences in morphology, histology, and the process of maturation of ovarian follicles were observed between the transplanted and control groups.

Conclusion: Fresh ovarian tissue transplantation into muscles of the back area without basic vascular pedicle has new angiogenesis capabilities, appropriate survival and development of primordial follicles and significant natural growth of maturing follicles. Degeneration of transplanted tissue in the intra muscular area indicates that it is an inappropriate site for transplantation.

Key Words: Ovarian Tissue Transplantation, Mice, Back Muscle area

REFERENCES

- 1.Pamel N, Schult Z, Beck M L, Stava C, Sellin RV. Health profile in 5836 long term cancer survivors. *International Journal of cancer* 2003; 104: 488-95.
- 2.US. Cancer statistics working group. United States Cancer Statistics: 2004 Incidence and Mortality. Atlanta: U.S. Department of Health and Human Services, Centers for Disease Control and Prevention and National Cancer Institute; 2007; 25-51.
- 3.Georgescu ES, Goldberg JM, Du Plessis SS, Agarwal A. Present and future fertility preservation strategies for female cancer patients. 1: *Obstet Gynecol Surv* 2008; 63:725-32.
- 4.Klock SC, Zhang JX, Kazer RR. Fertility preservation for female cancer patients: early clinical experience. *Fertility and Sterility* 2010 Jun;94(1):149-55.
- 5.Oktem O, Oktay K. Quantitative assessment of the impact of chemotherapy on ovarian follicle reserve and stromal function. *Cancer* 2007; 100: 222-9.
- 6.Rodriguez-Macias Wallberg KA, Keros V, Hovatta O. Clinical Aspects of Fertility Preservation in Female Patients. *Pediatr Blood Cancer* 2009; 53: 254–60.
- 7.Sönmezler M, Oktay K. Assisted reproduction and fertility preservation techniques in cancer patients. *Curr Opin Endocrinol Diabetes Obes* 2008; 15: 514-22.
- 8.Tewari KS, Di Saia PJ. Ovulatory failure, fertility preservation and reproductive strategies in the setting of gynecologic and non-gynecologic malignancies. *Eur J Gynaecol Oncol* 2006; 27: 449-61.
- 9.West ER, Zelinski MB, Kondapalli LA, Gracia C, Chang J, Coutifaris J, et al. Preserving female fertility following cancer treatment: current options and future possibilities. *Pediatr Blood Cancer* 2009; 53:289–95.
- 10.Tao T, Del Valle A. Human oocyte and ovarian tissue cryopreservation and its application. *J Assist Reprod Genet* 2008; 25:287-96.
- 11.Blumenfeld Z, Wolff MV. GnRH-analogues and oral contraceptives for fertility preservation in women during chemotherapy. *Human Reproduction Update* 2008; 14: 543-52.
- 12.Kątska-Książkiewicz K. Recent achievements in in vitro culture and preservation of ovarian follicles in mammals. *Reproductive Biology* 2006; 6; 3-16.
- 13.Barros FS, De Oliveira RM, Alves FM, Sampaio M, Geber S. Successful ovarian autotransplant with no vascular reanastomosis in rats. *Transplantation* 2008; 86: 1628-30.
- 14.Bedaiwy MA, Shahin AY, Falcone T. Reproductive organ transplantation: advances and controversies. *Fertility and Sterility* 2008; 90: 2031-55.
- 15.Chen CH, Chen SG, Wu GJ, Wang J, Yu CP, Liu JU. Autologous heterotopic transplantation of intact rabbit ovary after frozen banking at -196°C. *Fertility and Sterility* 2006; 86: 1059-66.
- 16.Demeestere I, Simon P, Emiliani S, Delbaere A, Englert Y. Orthotopic and heterotopic ovarian tissue transplantation. *Human Reproduction Update* 2009 ;15(6):649-65.
- 17.Demesstere I, Simon P, Emiliani S, Delbaere A, Englert Y. Fertility preservation: successful transplantation of cryopreserved ovarian tissue in a young patient previously treated for hodgkin's disease. *The Oncologist* 2007; 12:1437-442.
- 18.Deng XH, Xu AR, Chao L, Yu HL, Zhen JH, Hashimoto S, et al. Effect of different sites for cryopreserved ovarian tissue implantation in rabbit. *Human Reproduction* 2007; 22: 662–8.
- 19.Oktay K, Newton H, Godsen RG. Transplantation of cryopreserved human ovarian tissue results in follicle growth initiation in SCID mouse. *Fertility and Sterility* 2000; 73: 599-603.
- 20.Petroianu A, Alberti LR, Vasconcellos LS. Allogeneic ovarian orthotopic transplantation in rabbits without a vascular pedicle: morphological, endocrinologic, and natural pregnancy assessment. *Transplant Proc* 2006; 38(9): 3092-3.